KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. juni 1985

om en række anmodninger indgivet af Görtz og Co., Duisburg, om tilbagebetaling af antidumpingtold opkrævet på importen af visse typer garn af bomuld med oprindelse i Tyrkiet

(85/319/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse med dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Procedure

(1) Den 3. december 1981 indførte Kommissionen ved forordning (EØF) nr. 3453/81 [2] en midlertidig antidumpingtold på 16 % på importen af visse typer garn af bomuld med oprindelse i Tyrkiet. Den 3. april 1982 blev der ved Rådets forordning (EØF) nr. 789/82 [3] fastsat en endelig antidumpingtold på 12 % for den pågældende vare, og de beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 3453/81 var stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold fra den 1. januar 1982, blev opkrævet med et beløb svarende til den endelige told.

(2) Den 30. juli 1982 blev der indgået et arrangement mellem på den ene side Kommissionen og på den anden siden den tyrkiske regering og sammenslutningen af tyrkiske tekstileksportører. I henhold til dette arrangement erklærede de tyrkiske myndigheder og eksportører sig indforstået med at hæve priserne for eksport af bomuldsgarn til Fællesskabet (i det følgende benævnt «arrangementpriserne») til et nærmere bestemt niveau. Det fastsattes ligeledes i arrangementet, at disse priser skulle ajourføres regelmæssigt under hensyntagen til ændringer i de tyrkiske priser på rå bomuld, som ville få tilsvarende virkning for de tyrkiske priser på bomuldsgarn. Arrangementpriserne var lig med den normale værdi, der blev endelig fastsat i forordning (EØF) nr. 789/82, hvorved den endeligt fastsatte dumpingmargen udlignedes. På grund af arrangementet blev det besluttet, at det ikke længere var nødvendigt at opkræve en antidumpingtold. Den endelige told blev derfor ophævet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2306/82 [4]. Forordning (EØF) nr. 789/82 var dog fortsat gældende for varer, der allerede var indført i Fællesskabets toldområde, men endnu ikke overgået til fri omsætning.

(3) I perioden fra den 1. april 1982 til den 28. februar 1983 indgav en importør af bomuldsgarn fra Tyrkiet, Görtz og Co., Duisburg, en række anmodninger til de tyske myndigheder om tilbagebetaling af beløb på i alt ... DM [5], som importøren havde indebetalt endeligt i form af antidumpingtold på sin import af bomuldsgarn fra Tyrkiet. De tyske myndigheder videregav anmodningerne til Kommissionen.

(4) Kommissionen efterprøvede anmodningerne, efter at ansøgeren havde forelagt yderligere bevismateriale. Ansøgeren blev underrettet om de foreløbige resultater af denne undersøgelse og fik lejlighed til at udtale sig herom. Der blev taget hensyn til importørens udtalelser ved vedtagelsen af denne beslutning.

(5) Kommissionen underrettede medlemsstaterne og afgav udtalelse om sagen. Ingen af medlemsstaterne var uenige i Kommissionens udtalelse.

B. Ansøgerens anbringender

(6) Som begrundelse for sin anmodning anførte ansøgeren, at de tyrkiske leverandørers normale værdi var lavere end den i forordning (EØF) nr. 789/82 endeligt fastsatte normale værdi. I den fobindelse fremlagde ansøgeren en erklæring med påstand om visse priser i Tyrkiet, men kilden til denne oplysning blev ikke afsløret, og der blev ikke fremlagt bevismateriale til støtte herfor. Ansøgeren påstod også, at et vist antal af de sendinger, der var omhandlet i hans anmodninger, indeholdt bomuldsgarn af ringe kvalitet, og at den normale værdi for disse sendinger derfor skulle nedsættes i overensstemmelse hermed.

---

[1] EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.
[2] EFT nr. L 347 af 3. 12. 1981, s. 19.
[3] EFT nr. L 90 af 3. 4. 1982, s. 1.
[4] EFT nr. L 246 af 21. 8. 1982, s. 14.
[5] I den offentliggjorte udgave af denne beslutning udelades visse af tallene herefter i medfør af bestemmelserne i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 om bevarelse af forretningshemmeligheder.

(7) Desuden anførte ansøgeren, at de i nr. 2 nævnte arrangementpriser ikke burde anvendes som normal værdi, da der ikke var tale om reelle priser, idet de var fastsat ved forhandling mellem Fællesskabet og Tyrkiet og derfor ikke afspejlede det faktiske prisniveau i Tyrkiet. Ansøgeren fremførte endvidere, at Kommissionens beslutning om at anvende en ajourført normal værdi for sendinger, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet (jf. nr. 10 og 11) efter den 28. august 1982, ikke er i overensstemmelse med artikel 2 B, i Fællesskabets antidumpingforskrifter (Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 [1]), der var gældende på daværende tidspunkt, er nu erstattet af forordning (EØF) nr. 2176/84). Ansøgeren gjorde i den forbindelse gældende, at der ifølge artikel 2 B, kun kan anvendes én normal værdi for alle de pågældende sendinger.

C. Formaliteter

(8) Anmodningen kan behandles, da den er indgivet i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser i Fællesskabets antidumpingforskrifter, navnlig for så vidt angår tidsfrister.

D. Realiteter

(9) Kommissionen har ved vurderingen af gyldigheden af ansøgerens anmodning som normal værdi anvendt de arrangementpriser (nr. 2), der var gældende på det tidspunkt, hvor de pågældende varer overgik til fri omsætning i Fællesskabet. For varer, der overgik til fri omsætning indtil den 28. august 1982, anvendtes de oprindelige arrangementpriser, og for varer, der overgik til fri omsætning efter denne dato, blev der anvendt ajourførte arrangementpriser.

(10) Kommissionen anvendte den dato, hvor varerne overgik til fri omsætning i Fællesskabet, som grundlag for at afgøre, hvilken af de i nr. 9 omhandlede normale værdier (oprindelige eller ajourførte arrangementpriser), der burde anvendes. Det er på den dato forpligtelsen til at betale told opstår, og importøren bliver berettiget til at kræve tilbagebetaling, hvorfor det er forholdene på denne dato, der skal tages i betragtning.

(11) Med beslutningen om at anvende de arrangementpriser, der var gældende på tidspunktet for varernes overgang til fri omsætning, som normal værdi, blev til ansøgerens påstand om, at arrangementpriserne ikke var faktiske priser, idet de var fastsat ved forhandlinger mellem Fællesskabet og Tyrkiet og derfor ikke afspejlede de faktiske priser i Tyrkiet, gjort til genstand for overvejelse Kommissionen afviste påstanden, da arrangementpriserne faktisk svarede til den normale værdi, fastsat på grundlag af den beregnede værdi for repræsentative firmaer under Kommissionens antidumpingundersøgelse i Tyrkiet, og følgelig også til den værdi, der blev endeligt fastsat i forordning (EØF) nr. 789/82.

(12) Kommissionen anvendte kun metoden med at fastsætte den normale værdi for repræsentative firmaer, fordi de tyrkiske eksportører ikke hver for sig besvarede anmodningerne om at meddele oplysninger om hjemmemarkeds- og eksportpriser. Kommissionen blev i stedet kontaktet af sammenslutningen af tyrkiske tekstileksportører, som på vegne af alle tyrkiske tekstileksportører, herunder denne ansøgers tyrkiske leverandør fremlagde oplysninger, som de hævdede var repræsentative og kunne efterprøves hos nogle af de største eksportører til Fællesskabets antidumpingforskrifter udtrykkeligt er fastsat, at en sådan repræsentativ metode kan anvendes, og fordi sammenslutningen af tyrkiske tekstileksportører forsikrede at de udvalgte eksportører var repræsentative.

(13) I betragtning af, at ovennævnte arrangementpriser er lig med de normale værdier, der er endeligt fastsat i forordning (EØF) nr. 789/82, og at disse normale værdier blev beregnet i henhold til de relevante bestemmelser i Fællesskabets antidumpingforskrifter, er det efter Kommissionens opfattelse fuldt berettiget at anvende dem i forbindelse med denne anmodning om tilbagebetaling. Da de oprindelige arrangementpriser var gældende indtil den 28. august 1982, anses det også for rimeligt, at de anvendes som normal værdi for alle varer, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet indtil denne dato.

(14) Hvad angår de varer, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet efter den 28. august 1982, har Kommissionen besluttet at afvise ansøgerens påstand om, at der ikke bør anvendes ajourførte normale værdier. Der er nemlig i arrangementet fastsat bestemmelser om regelmæssig ajourføring af arrangementpriserne, så de afspejler stigninger i den normale værdi, og sammenslutningen af tyrkiske tekstilsportører godkendte denne metode. Kommissionen kan i den forbindelse ikke acceptere, at artikel 2 B, i forordning (EØF) nr. 2176/84 på nogen måde udelukker at den normale værdi ajourføres. Bestemmelserne i artikel 2 B, skal

[1]) EFT nr. L 339 af 31. 12. 1979, s. 1.

læses i sammenhæng med artikel 2, stk. 9, hvori det er fastsat, sat den normale værdi og eksportprisen skal sammenlignes på tidspunkter, der ligger så tæt op ad hinanden som muligt. Dette viser klart, at den normale værdi kan ajourføres ved beregning af dumpingmargener. Under alle omstændigheder har anvendelsen af ajourførte normale værdier (i dette tilfælde forhøjede normale værdier) for visse sendinger ikke berørt ansøgerens anmodning i dette tilfælde, da eksportpriserne faktisk var lavere end de oprindelige arrangementpriser. Ansøgerens andet argument har derfor ikke nogen praktisk betydning for Kommissionens konklusion i denne sag.

(15) For varer, der overgik til fri omsætning i Fællesskabet efter den 28. august 1982, har Kommissionen derfor besluttet, at den normale værdi, der skal anvendes, skal være lig med de ajourførte arrangementpriser.

(16) Kommissionen har også besluttet at afvise ansøgerens anmodning om, at der anvendes lavere normale værdier for visse sendinger, fordi bomuldsgarnet er af en ringere kvalitet. Anmodningen afvises, fordi ansøgeren — skønt der i henhold til det i nr. 2 nævnte arrangement er mulighed for at anvende lavere eksportpriser for bomuldsgarn af ringere kvalitet — ikke har fremlagt bevismateriale til støtte for sin anmodning og i alle tilfælde har undladt at angive hvilke sendinger, der påstås at være af ringere kvalitet.

(17) Det fremgår af en sammenligning mellem den i nr. 13 og 15 nævnte normale værdi og eksportpriserne for de pågældende varer, at ansøgerens anmodning ikke er begrundet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De anmodninger om tilbagebetaling, som Görtz og Co., Duisburg, har indgivet i perioden fra den 1. april 1982 til den 28. februar 1983, afslås.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Görtz og Co., Duisburg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juni 1985.

På Kommissionens vegne

Willy DE CLERCQ

Medlem af Kommissionen